

Dosarul nr. 3ra-1044/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – N. Mămăligă
Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Galina Stratulat, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Consiliul municipal Chișinău în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Galina Budco privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 14 august 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Galina Budco privind anularea deciziei nr. 3/45-28 din 19 mai 2015 “Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Grigore Vieru, 22/5 (subsol cu geamuri)”.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 3/45-28 din 19 mai 2015 a transmis în locațiune pe un termen de 3 ani Galinei Budco, încăperea cu suprafața de 10,95 m.p. din bd. Grigore Vieru, 22/5 (subsol cu geamuri) pentru depozitarea obiectelor de uz casnic. Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din

28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate, fiind constatate încălcarea acestor prevederi legale.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că la adoptarea deciziei, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (3) și (5) al Legii privind administrația publică locală, potrivit cărora bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă, ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ - teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege. Procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Reclamantul consideră că la adoptarea deciziei, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont de prevederile art. 77 alin. (5) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitație, condiție obligatorie impusă de această normă.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-28 din 19 mai 2015 “Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Grigore Vieru, 22/5 (subsol cu geamuri)”.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat. S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-28 din 19 mai 2015 “Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Grigore Vieru, 22/5 (subsol cu geamuri) Galinei Budco” (f.d. 37, 40 - 43).

La 05 februarie 2016 Consiliul municipal Chișinău a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă (f.d. 45 - 48).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 (f.d. 61 - 68).

La 20 mai 2016 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 și hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 74 - 77).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 aprilie 2016 și a fost expediată părților la 26 aprilie 2016 (f.d. 69). Recurentul a depus recurs la 20 mai 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Consiliul municipal Chișinău împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Galina Budco privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Maria Ghervas